

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 401

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 iunie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 503 din 7 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	2-3	Decizia nr. 728 din 7 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 512 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	3-4	Decizia nr. 729 din 7 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României	11-13
Decizia nr. 522 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 9 alin. (1), art. 10 și art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	5-6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 523 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	6-7	687. — Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Nistor Mircea din funcția publică de subprefect al județului Dâmbovița în funcția publică de inspector guvernamental.....	13
Decizia nr. 524 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 și art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004 privind unele măsuri pentru vânzarea de către societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și de către alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului a locuințelor pe care aceștia le au în patrimoniu personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere, pensionarilor sau disponibilizaților cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici.....	8-9	688. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Dâmbovița de către domnul Rusu Emilian	14
		689. — Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Jîjîie Antonel din funcția publică de subprefect al județului Dâmbovița în funcția publică de inspector guvernamental.....	14
		690. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Dâmbovița de către domnul Iacobuță Dan Eugen.....	15
		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
		552. — Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Nistor Mircea în funcția publică de inspector guvernamental.....	15
		553. — Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Jîjîie Antonel în funcția publică de inspector guvernamental.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 503

din 7 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Constantin Cristian Cioacă în Dosarul nr. 6.252/197/2008 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 31 martie 2009 și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 7 aprilie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.252/197/2008, **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului**, excepție ridicată de Constantin Cristian Cioacă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile de lege criticate, fiind redactate ambiguu, sunt susceptibile de a genera soluții arbitrare ale instanțelor de judecată, de natură a aduce atingere drepturilor constituționale care garantează exercitarea autorității părintești. Prin aplicarea normei criticate, hotărârea pronunțată de instanță dă posibilitatea bunicilor materni de a continua relațiile personale cu copilul minor, împrejurare ce aduce prejudicii ireparabile sănătății psihice a acestuia din urmă din cauza agresiunilor psihice la care este supus prin acuzațiile pe care bunicii le aduc tatălui cu privire la săvârșirea faptei de omor asupra mamei. Or, dreptul la integritate psihică este ocrotit și considerat de valoare constituțională, omul fiind conceput, sub aspect juridic, ca un complex de elemente în care psihicul și fizicul nu pot fi despărțite. Așa fiind, nimeni nu poate să se amestece în viața intimă, familială sau privată a persoanei fără consimțământul acesteia liber exprimat, autoritățile publice având obligația de a lua toate măsurile posibile și rezonabile pentru a ocroti acest drept.

Pe de altă parte, dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 aduc atingere și dreptului copiilor la un regim special de protecție, drept care nu poate fi efectiv decât prin îndeplinirea obligației constituționale a părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea minorilor și de a trata cu responsabilitate dezvoltare psihică sănătoasă a acestora.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate se încadrează atât în spiritul prevederilor constituționale invocate, cât și al prevederilor art. 8 din Convenția cu privire la drepturile copilului, potrivit căruia statul este obligat să respecte dreptul copilului de a-și păstra identitatea, inclusiv cetățenia, numele și relațiile familiale astfel cum sunt recunoscute de lege, fără nicio imixtiune legală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază susținerile autorului excepției ca fiind neîntemeiate.

Avocatul Poporului consideră excepția ca neîntemeiată, dispozițiile legale criticate respectă normele constituționale cu privire la protecția și promovarea dreptului copilului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, texte de lege care au următorul conținut: *„Părinții sau un alt reprezentant legal al copilului nu pot împiedica relațiile personale ale acestuia cu bunicii, frații și surorile ori cu alte persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie, decât în cazurile în care instanța decide în acest sens, apreciind că există motive temeinice de natură a primejdui dezvoltarea fizică, psihică, intelectuală sau morală a copilului.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 22 alin. (1), art. 26 alin. (1) și (2), art. 48, art. 49 alin. (1) și în art. 53 alin. (1) și (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 14 face parte din capitolul II — *Drepturile copilului*, secțiunea I — *Drepturi și libertăți civile* din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și reglementează o enumerare, fără caracter exhaustiv, a modalităților de realizare a relațiilor personale între copil și părinții, rudele, precum și alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături de atașament.

Potrivit art. 14 alin. (1) din aceeași lege, copilul *„are dreptul de a menține relații personale”* cu persoanele menționate

anterior, iar potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 272/2004, „prezenta lege reglementează cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului” și se subordonează cu prioritate interesului superior al acestuia. Principiul interesului superior al copilului este impus inclusiv în legătură cu drepturile și obligațiile ce revin părinților sau persoanelor față de care copilul a dezvoltat legături de atașament. De asemenea, va prevala în toate demersurile și deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice și de organismele private autorizate, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești (art. 2 din lege).

Având în vedere toate acestea, Curtea nu poate reține motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției, prevederile de lege criticate fiind în acord atât cu dispozițiile constituționale privind protecția copiilor și a tinerilor potrivit cărora „Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor”, cât și cu dispozițiile art. 26 alin. (1) din Constituție care prevăd că „Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.”

Curtea reține faptul că soluția legislativă criticată asigură respectarea „vieții de familie”, eventuale măsuri legislative care

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, excepție ridicată de Constantin Cristian Cioacă în Dosarul nr. 6.252/197/2008 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 512

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată

ar împiedica relația dintre minor și bunici constituind o ingerință în dreptul la viața familială.

De altfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cadrul noțiunii de „viață familială”, în sensul art. 8 din Convenție, au fost incluse și raporturile dintre rude apropiate „care pot avea un rol considerabil în materie, cum ar fi spre exemplu, cele între bunici și nepoți [...], ceea ce implică pentru stat obligația de a acționa în așa fel încât să asigure rezolvarea normală a acestor raporturi.” (*Marckx vs. Belgia*, 13 iunie 1979).

Pe de altă parte, Curtea constată că susținerile autorului excepției vizează aspecte de aplicare a legii cu privire la o situație concretă de fapt, iar raționamentul prin care se tinde la argumentarea excepției de neconstituționalitate rămâne tributar unei viziuni *pro causa*, determinată de interesul exclusiv al acestuia, care nu ține seama de drepturile celorlalți titulari, în mod egal protejate de lege. Cu privire la asemenea susțineri, la veridicitatea și temeinicia lor, singura autoritate competentă a se pronunța este instanța de judecată, care poate aprecia asupra motivelor de natură a primejdii dezvoltarea fizică, psihică, intelectuală sau morală a copilului.

de Maria Socol și Szentannai Șandor în Dosarul nr. 585/1.372/2007 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

La apelul nominal se prezintă partea Ștefan Sentonoi, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Partea prezentă susține admiterea criticii, arătând că modul în care a fost calculată taxa de timbru la instanța de fond a fost greșit.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 585/1.372/2007, **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Maria Socol și Szentannai Șandor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că textul legal obligă la formularea cererii de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru în termen de 3 zile de la comunicarea dispoziției instanței de judecată. Acest termen scurt împiedică accesul la justiție al persoanelor în vârstă, imobilizate la pat, limitând posibilitățile lor de apărare prin consecințele grave ale nerespectării lui, și anume anularea acțiunilor ca netimbrate chiar și în condițiile în care taxa de timbru a fost greșit stabilită.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov apreciază că termenul de 3 zile instituit de dispozițiile art. 8 din Legea nr. 146/1997, cu referire la formularea cererii de reexaminare a taxei de timbru, nu contravine dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție, durata termenului fiind stabilită în considerarea unor aspecte legate de celeritatea soluționării cauzelor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră excepția ca neîntemeiată, dispozițiile legale criticate respectă normele constituționale cu privire la protecția și promovarea dreptului copilului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, text de lege care are următorul conținut: „*Împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru se poate face cerere de reexaminare, la aceeași instanță, în termen de 3 zile de la data la care s-a stabilit taxa sau de la data comunicării sumei datorate.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 102 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 9 martie 2006, Curtea statuând că textul de lege „constituie o normă procedurală care reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei de timbru, așadar un incident procedural [...]. În condițiile în care în discuție este o chestiune prealabilă, soluționarea acesteia este guvernată de principiul celerității, care ar fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității și contradictorialității, a obligativității citării părților, ca și a posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Maria Socol și Szentannai Șandor în Dosarul nr. 585/1.372/2007 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 522

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 9 alin. (1), art. 10 și art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 9 alin. (1), art. 10 și 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Constantin Macovei și Elena Macovei în Dosarul nr. 7.274/4/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Irina Bologa, prin avocatul Mihaela Agata Popescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul prezent susține netemeinicia criticii, arătând că normele a căror neconstituționalitate a fost invocată sunt în deplin acord cu Legea fundamentală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.274/4/2007, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 2, art. 9 alin. (1), art. 10 și 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Constantin Macovei și Elena Macovei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii apreciază că textele de lege criticate nu instituie o egalitate de tratament juridic între chiriașii imobilelor restituite și chiriașii care au încheiat contracte de închiriere în temeiul dispozițiilor Codului civil, întrucât primii pot beneficia doar de încheierea unui contract de închiriere pe termen de 5 ani, fără posibilitatea de prelungire, în timp ce a doua categorie poate beneficia de prelungirea acestora ca urmare a stării de pasivitate a proprietarului. Or, pentru situații identice, în speță neexistând denunțarea contractului de închiriere, legea trebuie să prevadă și soluții identice, astfel încât chiriașul apartamentului restituit fostului proprietar, care a avut un contract de închiriere valabil încheiat, să beneficieze de prelungirea contractului în cazul pasivității proprietarului.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că pasivitatea proprietarului duce în ambele situații la prelungirea drepturilor locative prin instituția relocațiunii tacite.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, arătând că egalitatea în drepturi nu împiedică stabilirea de către legiuitor a unor soluții legislative diferite pentru situații diferite. Dispozițiile legale criticate îi ocrotesc în mod egal pe proprietari și pe chiriași, stabilind, pe de o parte, în ce măsură proprietarul poate refuza în mod justificat prelungirea contractului, iar pe de altă parte, dând chiriașului posibilitatea să își apere dreptul locativ în condițiile în care nu i se poate reproșa vreo conduită culpabilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 2, art. 9 alin. (1), art. 10 și 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 2: „*Contractele de închiriere prelungite sau reînnoite în temeiul Legii nr. 17/1994, pentru suprafețele cu destinația de locuințe, proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, se prelungesc, la cererea chiriașilor, pentru o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”;

— Art. 9 alin. (1): „*În cazurile prevăzute la art. 2—7, între proprietari și chiriași se va încheia un nou contract de închiriere numai la cererea chiriașului sau a fostului chiriaș, după caz.*”;

— Art. 10: „*(1) În vederea încheierii noului contract de închiriere, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sau de la deschiderea rolului fiscal, după caz, proprietarul îi va notifica chiriașului sau fostului chiriaș, prin executorul judecătoresc, data și locul întâlnirii. Notificarea va fi comunicată prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.*

(2) Chiriașul sau fostul chiriaș este obligat să comunice în scris proprietarului, cu confirmare de primire, cererea de a încheia un nou contract de închiriere, în termen de cel mult 30 de zile de la primirea notificării.

(3) În cazul în care chiriașul sau fostul chiriaș comunică proprietarului că nu cere să încheie un nou contract de

închiriere, acesta este obligat să îi predea proprietarului locuința pe bază de proces-verbal, în termen de cel mult 60 de zile de la data notificării prevăzute la alin. (1). Nepredarea locuinței înăuntrul acestui termen îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.”;

— Art. 43: „(1) Chiriașul are dreptul la despăgubiri pentru sporul de valoare adus locuinței prin îmbunătățirile necesare și utile, efectuate cu aprobările prevăzute de lege, confirmate pe bază de acte justificative.

(2) Până la achitarea integrală a despăgubirilor de către proprietar, chiriașul are drept de retenție asupra locuinței.

(3) În cazul înstrăinării locuinței, chiriașul poate pretinde plata despăgubirilor de la noul proprietar.

(4) Chiriașii din locuințele care au fost restituite, potrivit legii, foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora au dreptul la despăgubiri în condițiile alin. (1)—(3).”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 20, art. 44 alin. (1) și (7) și art. 53 din Constituție, precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul este nemulțumit de faptul că tratamentul juridic aplicabil chiriașilor din imobilele restituite nu este același cu cel aplicabil chiriașilor care au încheiat contracte de închiriere în temeiul dispozițiilor Codului civil.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 în ansamblu, precum și textele criticate în cauza de față au mai făcut obiectul

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, art. 9 alin. (1), art. 10 și art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Constantin Macovei și Elena Macovei în Dosarul nr. 7.274/4/2007 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 523

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 790 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, și prin Decizia nr. 256 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, Curtea a statuat în sensul constituționalității acestor prevederi de lege.

În aceste decizii Curtea a reținut că măsurile de protecție a chiriașilor, instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, își au temeiul în art. 47 alin. (1) și în cele ale art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție. Finalitatea acestei ordonanțe este aceea de a reglementa raporturile dintre chiriași și proprietari, de a oferi soluții juridice situațiilor litigioase ivite în procesul aplicării Legii nr. 112/1995, prin utilizarea unor mijloace juridice, asigurându-se posibilitatea pentru proprietar de exercitare a atributelor dreptului său de proprietate și, în același timp, protecția chiriașilor împotriva unor eventuale abuzuri.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia anumite categorii de chiriași ar fi discriminate, Curtea observă că aceasta nu poate fi primită. Astfel, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, chiriașii pentru care prelungirea contractelor de închiriere nu se aplică, în temeiul art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, se află în situații diferite față de ceilalți chiriași.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.546D/2008 și nr. 56D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 56D/2009 la Dosarul nr. 2.546D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul 25.941/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială, și prin Încheierea din 3 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul 7.705/300/2008 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Tudora Teodorescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 consacră norme discriminatorii pentru părțile aflate în proces, invocând posibilitatea judecătorului de a cere explicații și lămuriri, de a solicita plata sumei datorate de către debitor, precum și de a media o înțelegere între părți înainte de a cunoaște actele și mijloacele de probă ale debitorului.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 nu cuprinde dispoziții contrare prevederilor constituționale invocate, debitorul având posibilitatea să își formuleze apărările și să administreze probele pe care le consideră necesare judecării cauzei.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Tudora Teodorescu în Dosarul 25.941/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială și în Dosarul nr. 7.705/300/2008 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 decembrie 2007, texte de lege care au următorul conținut: „*Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1), art. 124 alin. (2), precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, Curtea a statuat că textul legal criticat constituie o aplicare a principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Faptul că, potrivit aceluiași text de lege, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate nu înseamnă că acesta se antepronunță, întrucât hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 10 din actul normativ criticat dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia anterioară își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 524

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 și art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004 privind unele măsuri pentru vânzarea de către societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și de către alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului a locuințelor pe care aceștia le au în patrimoniu personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere, pensionarilor sau disponibilizaților cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 și art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004 privind unele măsuri pentru vânzarea de către societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și de către alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului a locuințelor pe care aceștia le au în patrimoniu personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere, pensionarilor sau disponibilizaților cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici, excepție ridicată de Neculai Chiroșcă în Dosarul nr. 16.385/281/2007 al Judecătoria Ploiești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât critica de neconstituționalitate vizează modificarea și completarea textului de lege, iar nu contrarietatea lui cu Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 16.385/281/2007, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 și art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004 privind unele măsuri pentru vânzarea de către societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de**

apărare, precum și de către alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului a locuințelor pe care aceștia le au în patrimoniu personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere, pensionarilor sau disponibilizaților cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici, excepție ridicată de Neculai Chiroșcă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că, potrivit Constituției, dreptul de proprietate este garantat, legea stabilind conținutul și limitele sale. Textul de lege criticat constituie expresia unei astfel de limite a exercițiului dreptului, și anume posibilitatea vânzării locuințelor pe care le au în patrimoniu societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului anumitor persoane expres prevăzute care sunt titulare ale contractelor de închiriere. Or, actualii proprietari ai imobilelor nu procedează la vânzarea acestora către chiriași și nici nu prelungesc contractele de închiriere pentru aceste locuințe cu regim special, menținând în stare de ilegalitate raporturile dintre proprietar și persoanele care locuiesc în respectivele imobile.

Pe de altă parte, în opinia autorului excepției, împrejurarea că între părți nu există contract de închiriere nu este relevantă și nu ar trebui să constituie un impediment la vânzarea locuinței către chiriași, deoarece forma scrisă a contractului de închiriere este solicitată doar pentru probațiune.

În continuare, autorul face o serie de propuneri în legătură cu stabilirea prețului de vânzare a apartamentelor ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2004.

Judecătoria Ploiești — Secția civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1) și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004 și inadmisibilă pe cea având ca obiect art. 9 alin. (2) din aceeași ordonanță.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1, art. 4 alin. (1) și (3), art. 5 și art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004 privind unele măsuri pentru vânzarea de către societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și de către alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului a locuințelor pe care aceștia le au în patrimoniu personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere, pensionarilor sau disponibilizaților cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 1, 2 și 4 din Legea nr. 189/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 27 iunie 2005.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (1), art. 5 și art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004 privind unele măsuri pentru vânzarea de către societățile comerciale, companiile și societățile naționale din sectorul energiei, petrolului, gazelor naturale, resurselor minerale și al industriei de apărare, precum și de către alți agenți economici din subordinea Ministerului Economiei și Comerțului a locuințelor pe care aceștia le au în patrimoniu personalului propriu, titularilor contractelor de închiriere, pensionarilor sau disponibilizaților cu ultimul loc de muncă la acești agenți economici, excepție ridicată de Neculai Chiroșcă în Dosarul nr. 16.385/281/2007 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

Textele de lege criticate dispun cu privire la persoanele cărora le pot fi vândute locuințele din patrimoniul societăților comerciale nominalizate de ordonanța criticată, prețul de vânzare și modalitățile de stabilire a acestuia, vânzarea prin licitație publică, în condițiile legii, a locuințelor care nu sunt cumpărate de chiriași și care au devenit disponibile ca urmare a eliberării, precum și termenul-limită de finalizare a operațiunilor de vânzare a locuințelor.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 9, 16, 31, 41, 47, art. 115 alin. (4), (6) și (8), art. 134 lit. f), precum și prevederilor Declarației Universale a Drepturilor Omului și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 1, art. 4 alin. (1) și (3), art. 5 și art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004 s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 827 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 3 septembrie 2008, într-o cauză în care se formulau critici similare celor din prezentul dosar, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și din documente internaționale, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect.

Analizând criticile formulate de autorul excepției în prezentul dosar, Curtea reține că, în esență, acestea vizează omisiuni ale legiuitorului în domeniul reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2004. Însă complinirea lacunelor textelor de lege prin efectuarea controlului de constituționalitate excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 728

din 7 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crivi” — S.R.L. Târgoviște în Dosarul nr. 4.707/120/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.707/120/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crivi” — S.R.L. Târgoviște într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului împotriva unei decizii prin care instanța de judecată a micșorat cuantumul onorariului avocațial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că dreptul avocatului de a fi remunerat prin plata onorariului pentru asistență juridică prestată este încălcat prin posibilitatea judecătorului de a interveni în contractul încheiat între avocat și client. Se mai susține că prin cenzurarea onorariilor avocaților judecătorii fac o judecată a muncii și a valorii acestora, aspect pentru care nu există justificare constituțională.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

„Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivit de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, prin Decizia nr. 401 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 20 septembrie 2005, Decizia nr. 493 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 5 iulie 2007, și Decizia nr. 313 din 3 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 8 aprilie 2009, a stabilit constituționalitatea dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, în raport cu o critică identică de neconstituționalitate. Cu acele ocazii, Curtea a reținut că prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, cuantumul onorariului avocațial convenit, prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să-i fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil.

În sensul celor arătate este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse și onorariile avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute, în limita unui cuantum rezonabil.

Neexistând elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele de mai sus, Curtea reține că, în esență, avocatul, prin exercitarea profesiei sale, îndeplinește o activitate economică, activitate care constă în oferirea de bunuri sau servicii pe o piață liberă (Hotărârea din 19 februarie 2002, pronunțată în Cauza *Wouters și alții* de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene), însă, potrivit textului constituțional al art. 45, orice activitate economică se desfășoară „în condițiile legii”. În consecință, Curtea constată că legiuitorul a apreciat că valoarea onorariului trebuie să fie proporțională cu serviciul

prestat, instituind astfel posibilitatea limitării sale în cazul în care nu există un just echilibru între prestația avocațială și onorariul solicitat. O asemenea soluție legislativă nu numai că nu încalcă art. 45 din Constituție, dar este și expresia la nivelul legii a acestui text constituțional.

Cele reținute mai sus demonstrează conformitatea textului legal criticat și în raport cu art. 1 alin. (3), art. 21 alin. (1) și (2) și art. 24 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Crivi” — S.R.L. Târgoviște în Dosarul nr. 4.707/120/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 729

din 7 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Emanoil Frențescu în Dosarul nr. 206/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției personal și asistat de avocat, lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, motivată de faptul că textul legal criticat prevede un regim sancționator mult prea aspru comparativ cu legile similare din alte state și nu îndeplinește cerințele de previzibilitate, claritate și precizie. De asemenea, se mai susține că dispozițiile legale nu disting între documentele vamale comunitare și cele extracomunitare. Se apreciază că toate

aceste argumente converg către admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că legiuitorul, ca mijloc de tehnică legislativă, poate recurge la adoptarea de norme juridice care se referă la categorii generale, revenind jurisprudenței rolul de a aplica de la caz la caz textul respectiv. Asemenea mijloace legislative permit dreptului de a se adapta la nevoile sociale actuale. În susținerea acestui punct de vedere este invocată, spre exemplu, Hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kokkinakis împotriva Greciei*, 1993. Se mai arată că analiza proporționalității unei sancțiuni penale nu se poate face prin comparație cu alte state, legiuitorul român fiind în drept să stabilească o sancțiune penală în considerarea specificității situației existente.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 206/121/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României**, excepție ridicată de Emanoil Frențescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unei decizii penale

de condamnare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 273 din Legea nr. 86/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că textul legal criticat nu îndeplinește cerințele constituționale și convenționale de previzibilitate și precizie, întrucât nu face distincție între mărfurile ce provin din spațiul comunitar sau extracomunitar. Mai mult, se încalcă principiul legalității incriminării din moment ce elementul material al infracțiunii, urmarea imediată și subiectul pasiv al acesteia sunt prevăzute în mod ambiguu și neclar. De asemenea, sancțiunea prevăzută de textul criticat este disproporționată față de situația care a determinat aplicarea sa.

Curtea de Apel Galați — Secția penală apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 19 aprilie 2006, care au următorul cuprins:

„Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate constituie infracțiunea de folosire de acte falsificate și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 alin. (2)—(4) privind obligațiile asumate de statul român în urma aderării la Uniunea Europeană și modul de aplicare a actelor comunitare și a tratatelor de bază ale Uniunii Europene. Din motivarea excepției rezultă că autorul acesteia, în mod implicit, invocă în susținerea ei și prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție privind principiul legalității pedepsei.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că principala critică de neconstituționalitate vizează încălcarea prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (12) din Constituție, prin prisma faptului că sunt nesocotite exigențele de previzibilitate, claritate și precizie a normei de incriminare.

În mod constant, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că *„o normă este «previzibilă» numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita”* (Cauza Rotaru împotriva României, 2000), iar în Cauza The Sunday Times împotriva Regatului Unit, 1979, a decis că *„[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă.”*

În sensul celor de mai sus, Curtea de la Strasbourg, în Cauza Wingrove împotriva Marii Britanii, 1996, a decis că legea internă pertinentă trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în funcție de circumstanțele speței, urmările care pot rezulta dintr-un act determinat.

În cauza de față, Curtea Constituțională reține că textul de incriminare definește în mod cât se poate de clar elementul material („folosirea” documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate), precum și cerințele esențiale care se află în legătură cu acesta (folosirea „la autoritatea vamală”); reglementând o infracțiune de pericol, textul criticat, în mod evident, nu prevede un prejudiciu material. De asemenea, pentru determinarea subiectului pasiv al infracțiunii se va avea în vedere persoana titulară a valorii sociale ocrotite, periclitată prin fapta penală săvârșită.

În consecință, se constată că incriminarea faptei de folosire, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate a fost realizată printr-o lege, iar textul de incriminare îndeplinește toate cerințele de previzibilitate, claritate și precizie, fiind în concordanță cu prevederile art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (12) din Constituție.

Cu privire la pretinsa disproporționalitate a sancțiunii penale în raport cu fapta săvârșită, se reține că modificarea limitelor de pedeapsă stabilite de legiuitor nu poate fi cenzurată de Curtea Constituțională, întrucât aceasta, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu este competentă să modifice sau să completeze o soluție legislativă. Desigur, este apanajul exclusiv al instanței de a individualiza cuantumul pedepsei în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei.

Curtea constată că prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât textul criticat reprezintă un text de incriminare, ce ține de dreptul substanțial, și nu de cel procedural.

Întrucât nu este încălcat niciun drept sau nicio libertate fundamentală, rezultă că dispozițiile art. 15 alin. (1) și ale art. 53 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză.

În ceea ce privește invocarea încălcării art. 148 alin. (2)—(4) din Constituție prin prisma faptului că textul criticat nu deosebește între mărfurile comunitare și cele extracomunitare, Curtea reține că o atare critică nu este una de neconstituționalitate, ci mai degrabă ține de sfera interpretării și aplicării textului de incriminare. Desigur, pentru a face acest demers, instanța de judecată va trebui să aibă în vedere și reglementările comunitare relevante. În consecință, sub acest aspect, nici prevederile art. 148 alin. (2)—(4) din Constituție nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, excepție ridicată de Emanoil Frențescu în Dosarul nr. 206/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aplicarea mobilității pentru domnul Nistor Mircea
din funcția publică de subprefect al județului Dâmbovița
în funcția publică de inspector guvernamental**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, domnului Nistor Mircea i se aplică mobilitatea din funcția publică de subprefect al județului Dâmbovița în funcția publică de inspector guvernamental.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de inspector guvernamental se face prin decizie a primului-ministru.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 10 iunie 2009.

Nr. 687.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar,
a funcției publice de subprefect al județului Dâmbovița
de către domnul Rusu Emilian

Având în vedere prevederile art. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a), ale art. 89 și 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Rusu Emilian exercită, cu caracter temporar, funcția publică de subprefect al județului Dâmbovița până la organizarea concursului în vederea ocupării definitive a postului.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 10 iunie 2009.
Nr. 688.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind aplicarea mobilității pentru domnul Jîjîie Antonel
din funcția publică de subprefect al județului Dâmbovița
în funcția publică de inspector guvernamental

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri domnului Jîjîie Antonel i se aplică mobilitatea din funcția publică de subprefect al județului Dâmbovița în funcția publică de inspector guvernamental.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de inspector guvernamental se face prin decizie a primului-ministru.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 10 iunie 2009.
Nr. 689.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind exercitarea, cu caracter temporar,
a funcției publice de subprefect al județului Dâmbovița
de către domnul Iacobuță Dan Eugen

Având în vedere prevederile art. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a), ale art. 89 și 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Iacobuță Dan Eugen exercită, cu caracter temporar, funcția publică de subprefect al județului Dâmbovița până la organizarea concursului în vederea ocupării definitive a postului.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 10 iunie 2009.
Nr. 690.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
privind numirea prin mobilitate a domnului Nistor Mircea
în funcția publică de inspector guvernamental

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 33 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Nistor Mircea se numește în funcția publică de inspector guvernamental, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 10 iunie 2009.
Nr. 552.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind numirea prin mobilitate a domnului Jîjîie Antonel
în funcția publică de inspector guvernamental**

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 33 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Jîjîie Antonel se numește în funcția publică de inspector guvernamental, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 10 iunie 2009.

Nr. 553.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431232